

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΓΩΓΗΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

**«Επιστήμες της Αγωγής: Χορός, Κοινωνία και Πολιτισμός»
(Educational Sciences: Dance, Society and Culture)**

**A17. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΣΕ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ - ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΡΓΟ, ΒΑΣΕΙ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ (π.χ. GOOGLE SCHOLAR)**

Συνοπτικός πίνακας των επιδόσεων του διδακτικού προσωπικού σε επιστημονικό-ερευνητικό και διδακτικό έργο, βάσει και διεθνών αναγνωρισμένων συστημάτων αξιολόγησης επιστημόνων (2025)

α/α	Όνοματεπώνυμο	Google Scholar
1	Χρήστος Παπακώστας	h-index= 12 citation=728
2	Πουρνάρη Μαρία	h-index= 7 citation= 709
3	Νικολάου Σουζάννα-Μαρία	h-index= 5 citation= 105
4	Μαυρίδης Δημήτριος	h-index= 52 citation= 15441
5	Λιακοπούλου Μαρία	h-index= 6 citation= 740
6	Καραχάλιου Ουρανία	h-index= 5 citation= 61
7	Καρασαββίδου Ελένη	h-index= 6 citation= 69
8	Ράπτης Θεοχάρης	h-index= 11 citation= 305
9	Ζάραγκας Χαρίλαος	h-index= 11 citation= 288
10	Γιωτάκη Γεωργία (Τζίνα)	h-index= 5 citation= 120
11	Ελ Ράχεμπ Κατερίνα	h-index= 14 citation= 857
12	Τζαρτζάνη Ιωάννα	h-index= 7 citation= 230
13	Μάργαρη Ζωή Ν.	h-index= 9 citation= 350
14	Αγαλιανού Ολυμπία	h-index= 6 citation= 150
15	Κουτσούγερα Ναταλία Αικατερίνη	h-index= 5 citation= 70
16	Λουτζάκη Ειρήνη (Ρένα)	h-index= 4 citation= 50

Αναλυτικότερα:

Ο **Χρήστος Παπακώστας** (chrisparakostas@uoi.gr) είναι Αναπληρωτής Καθηγητής του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στο αντικείμενο «Λαογραφία και Ελληνικός Παραδοσιακός Χορός». Από το 2014 έως το 2021 υπηρέτησε ως επίκουρος καθηγητής στη Σχολή Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και

Αθλητισμού του Πανεπιστημίου της Αθήνας στο αντικείμενο «Ελληνικός Παραδοσιακός χορός». Σπούδασε στο Τμήμα Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Δημοκρίτειου ως και το Πανεπιστημίου Θράκης με ειδικότητα στον Ελληνικό Παραδοσιακό Χορό. Εργάστηκε ως επαγγελματίας δάσκαλος χορού σε δύο Λύκεια των Ελληνίδων(Κομοτηνής και Δράμας) και σε διάφορους χορευτικούς συλλόγους στην Κομοτηνή(Πολιτιστικός σύλλογος Ξυλαγανής),στην Λάρισα(Σύλλογος Καρδιτσιωτών Λάρισας), την Καρδίτσα(Μορφωτικός Όμιλος Μυρίνης, Κ.Ι.Λ.Ε. 'Απόλλων') και στα Γιάννενα(Πολιτιστικός Σύλλογος Περάματος, Χορευτική Ομάδα Αδελφότητας Μ. Περιστερίου 'Λάκμος'). Έχει διδάξει σε πολλά σεμινάρια παραδοσιακού χορού στην Ευρώπη, τον Καναδά και τις Η.Π.Α. Δίδαξε παραδοσιακά κρουστά στα μουσικά σχολεία Δράμας, Καρδίτσας και Τρικάλων. Έλαβε το διδακτορικό του από το Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Έχει διδάξει ανθρωπολογία, λαογραφία, ανθρωπολογία του χορού και της μουσικής σε διάφορα πανεπιστήμια της Ελλάδας(Θεσσαλίας, Ιωαννίνων, Δυτικής Ελλάδας, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και στο Τ.Ε.Ι. Ηπείρου). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζουν σε ζητήματα ανθρωπολογίας του χορού και της μουσικής, λαογραφίας, ταυτοτήτων και κοινωνικής και πολιτισμικής συγκρότησης του τόπου. Το 2019 επιμελήθηκε, μαζί με τον Νίκο Πουλάκη, τον συλλογικό τόμο. «Χορευτικοί Πολιτισμοί. Παγκοσμιοποίηση, Τουρισμός και Ταυτότητα στην Ανθρωπολογία του Χορού. Το 2014 εκδόθηκε η πρώτη του μονογραφία με τίτλο Σαχά ισί βαρό νι νάι: ρόμικες χορευτικές και μουσικές ταυτότητες στην Βόρεια Ελλάδα(Πεδίο 2014). Οι δημοσιεύσεις περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα άρθρα: «Dancescapes of Dionysos: local(ethnic), national identities and the Olympics. A case study from Northern Greece.[Anthony Shay (ed.), Dance and Ethnicity. Oxford University Press, υπό δημοσίευση], Folk narratives, identity and resistance. A case study. [Narratives across space and time: transmissions and adaptation(vol. III). Proceedings of InternationalConference. International Society for Folk Narratives and Hellenic Folklore Research andAcademy of Athens, 2014], «Repertoire: theory vs practice. The Greek paradigm».[Rethinking theory and practice. Proceedings of International Symposium on DanceResearch.Centre National de Dance, Congress on Dance Research, Society of Dance HistoryScholars, 2008]. 'Maitre et Serviteurs'. Espaces emotionnels et spectacle musicaux dans la Grece du nord.[Revue Etudes Tsiganes 44-45, 2012], «Dance and Place: the case of a Roma community in Northern Greece»[Anthony Shay (ed.), Balkan Dance. Essays onCharacteristics, Performance and Teaching.Mc Farland Publishers, 2008], «Εντό-ποιός; χορόςκαιρόμικοςχώρος».[Ε. Αυδίκος, Ρ. Λουτζάκη & X. Παπακώστας (επιμ.), Χορευτικά Ετερόκλητα. Ελληνικά Γράμματα και Λύκειο των Ελληνίδων Δράμας 2004]

Η **Μαρία Πουρνάρη** σπούδασε μαθηματικά (1984) και φιλοσοφία (1988) στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, από το οποίο, το 1994, αναγορεύτηκε διδάκτωρ φιλοσοφίας με τίτλο δ.δ. David Hume: Η Κριτική της Αιτιότητας ως Απόπειρα Θεμελίωσης μιας «Αληθούς Μεταφυσικής». Από το 1998 είναι μέλος ΔΕΠ στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δ.Ε.

του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Το συγγραφικό και το ερευνητικό έργο της εμπίπτουν στον κλάδο της Επιστημολογίας. Είναι συγγραφέας των βιβλίων, Ντέιβιντ Χιουμ, Πραγματεία για την Ανθρώπινη Φύση, Για τη Νόηση, εισαγωγή-μετάφραση Μ.Πουρνάρη, Αθήνα: Πατάκης 2005, Ντέιβιντ Χιουμ, Κείμενα, Αυτοβιογραφικά, Γνωσιολογικά, Ηθικά, εισαγωγή-επιμέλεια Μ. Πουρνάρη, μετάφραση Μ. Πουρνάρη, Χρ.Μητσοπούλου, Αθήνα: Εκκρεμές 2006, Επιστημική δικαιολόγηση. Μια γνωσιοθεωρητική προσέγγιση, Αθήνα: Νήσος 2013 και συνεπιμελήτρια του Kouzelis, M. Pournari, M.Stöppler, V. Tselfes (eds.), Knowledge in the New Technologies, Frankfurt: Peter Lang 2005. Έχει δημοσιεύσει πλήθος άρθρων πάνω σε ζητήματα της επιστημολογίας. Από το 2020 είναι καθηγήτρια στο Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έχει διατελέσει διευθύντρια του Π.Μ.Σ. «Επιστήμες Αγωγής» του Π.Τ.Δ.Ε., Πρόεδρος της Ειδικής Διατμηματικής Επιτροπής του Δ.Δ.Π.Μ.Σ. «Ελληνική Φιλοσοφία-Φιλοσοφία των Επιστημών» του Τμήματος Φιλοσοφίας, Διευθύντρια του Εργαστηρίου Κοινωνικών Επιστημών και Εκπαίδευσης, Αναπλ. Πρόεδρος του Π.Τ.Δ.Ε., μέλος της Κοσμητείας της Σχολής Επιστημών Αγωγής, Αντιπρόεδρος του Διδασκαλείου του Π.Τ.Δ.Ε., μέλος της Επιτροπής Ερευνών και Διαχείρισης του Ε.Λ.Κ.Ε. και Πρόεδρος της Επιτροπής Ισότητας Φύλων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Η **Σουζάννα-Μαρία Νικολάου** είναι Καθηγήτρια με γνωστικό αντικείμενο «Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης» στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Είναι Διευθύντρια του Εργαστηρίου Κοινωνικών Επιστημών και Εκπαίδευσης του Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έχει σπουδάσει στο Πανεπιστήμιο Αθηνών στη Φιλοσοφική Σχολή και συνέχισε τις σπουδές της στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας (Γερμανίας) όπου και αναγορεύτηκε Διδάκτορας. Έχει διδάξει επί σειρά ετών στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο (ΠΤΔΕ και ΦΠΨ, ΠΜΣ «Θεωρία, Πράξη και Αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού Έργου»). Στις ειδικές συνεργασίες της περιλαμβάνεται επιστημονικό έργο και μελέτες αξιολόγησης σε οργανισμούς, όπως: ΙΕΠ, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, ΙΚΥ, Erasmus+, ΕΚΔΔΑ, ΙΠΕΜ-ΔΟΕ, ΕΑΠ κλπ. Βιβλία και άρθρα της έχουν δημοσιευτεί στο εξωτερικό (Teubner Verlag, Cambridge Scholars Publishing) και στην Ελλάδα (Gutenberg, Γρηγόρη). Τα επιστημονικά και ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζουν σε θεματικές όπως οι Κοινωνικές και Εκπαιδευτικές ανισότητες, η Δημοκρατική Εκπαίδευση και η Ιδιότητα του Πολίτη, η Έμφυλη Ισότητα, η Αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού και του Εκπαιδευτικού Έργου, τα Προβλήματα Σχολικής Διαρροής, η Κοινωνικοποίηση του παιδιού, η Κοινωνική και Πολιτική Εκπαίδευση με τη χρήση των ΜΜΕ κ.ά.

Ενδεικτικές Δημοσιεύσεις

S.-M. Nikolaou & Ch. Barmparousis (2023), Distance Education in the Shadow of the Covid-19 Pandemic: Secondary Education Teachers' Experiences—A Case Study, In: S. Soulis et al. (eds) Challenges and Concerns in 21st Century Education, Cambridge Scholars Publishing, pp. 2-14

Diamanti, K., Barmparousis, Ch.; Nikolaou, S.-M. (2022), Friendship and Socialization

inthe Days of the Covid-19 Pandemic Crisis. Research Analysis and Suggestions, In Journal of Social Science Studies Vol. 8, No. 2, pp. 177-187.

Νικολάου, Σ.-Μ. (2022), Κοινωνικοποίηση. Η διαδικασία της κοινωνικοποίησης και η συμβολή της στη διαμόρφωση του κοινωνικού ανθρώπου, Αθήνα: ΚΑΛΛΙΠΟΣ Ανοιχτές Ακαδημαϊκές Εκδόσεις (kallipos.gr) (ISBN 978-618-85850-5-8)

Νικολάου, Σ.-Μ., Ελευθεράκης, Θ., Καλεράντε, Ε., Γιαβρίμης, Π. &Κουστουράκης, Γ. (επιμ.) (2018), Νέες προκλήσεις στην εκπαίδευση και τη δημοκρατία: Κοινωνιολογικές και Παιδαγωγικές προσεγγίσεις της Δημοκρατικής Εκπαίδευσης, Σειρά: Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης, Αθήνα: Gutenberg

Νικολάου, Σ.-Μ. &Μπαρμπαρούσης, Χ. (2017), Σύγχρονα Κοινωνιολογικά Ζητήματα. Η Κοινωνική και Πολιτική Εκπαίδευση με τη χρήση των Νέων Τεχνολογιών, Αθήνα: Gutenberg

Nikolaou, S.-M. & Barmparousis, Ch. (2023), Distance Education in the Shadow of the Covid-19 Pandemic: Secondary Education Teachers' Experiences—A Case Study, In: S. Soulis et al. (eds) Challenges and Concerns in 21st Century Education, Cambridge Scholars Publishing, pp. 2-14

Ο **Δημήτρης Μαυρίδης** είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Στατιστικής στο Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Είναι κάτοχος Διδακτορικού Διπλώματος Στατιστικής από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και εργάστηκε ως μετα-διδακτορικός ερευνητής στη Σχολή Μαθηματικών του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στις στατιστικές μεθόδους σύνθεσης δεδομένων. Ενδιαφέρεται για στατιστικές μεθόδους αντιμετώπισης του συστηματικού σφάλματος δημοσίευσης, του προβλήματος ελλιπών τιμών καθώς και για άλλες πτυχές της μέτα-ανάλυσης δικτύων. Είναι στατιστικός συντάκτης στο Evidence Based Mental Health και επιστημονικώς υπεύθυνος για πακέτα εργασίας σε δύο έργα HORIZON2020 (OPERAM και COMPAR-EU). Διδάσκει στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Comparative Effectiveness Research του Πανεπιστημίου του Παρισιού. Σπούδασε Στατιστική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου έλαβα το 2006 το διδακτορικό μου τίτλο με τίτλο «Μέτρα καλής προσαρμογής και ανίχνευσης ακραίων μελετών σε Latent Variable Models για κατηγορικά και μεικτά δεδομένα» υπό την εποπτεία της καθηγήτριας Ειρήνης Μουστάκη. Εργάστηκε ως μεταδιδακτορικός ερευνητής στη Σχολή Μαθηματικών του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου από το 2006 έως το 2009. Από το 2010 εργάζομαι στο Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων όπου και διδάσκει μαθήματα στατιστικής και μεθοδολογία της έρευνας. Είναι αρχισυντάκτης στο περιοδικό Research Synthesis Methods από τον Ιανουάριο του 2023 και έχω υπάρξει στατιστικός συντάκτης στα Cochrane Developmental Psychosocial and Learning Problems Group (2011-2020) και στη σειρά Statistics in Practice στο περιοδικό Evidence Based Mental Health (2014-2022)

Η **Μαρία Λιακοπούλου** είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με γνωστικό αντικείμενο Σχολική

Παιδαγωγική. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στη Σχολική Παιδαγωγική και ειδικότερα στην εκπαιδευτική αξιολόγηση, στην εκπαιδευτική ηγεσία, στην εκπαίδευση και επιμόρφωση εκπαιδευτικών, στη Διαπολιτισμική Παιδαγωγική. Στους τομείς αυτούς εντάσσονται οι δημοσιεύσεις και η ερευνητική της δραστηριότητα. Ειδικότερα, στα παραπάνω γνωστικά πεδία έχει δημοσιεύσει πέντε βιβλία, πέντε συλλογικά έργα των οποίων είχε την συνεπιμέλεια, είκοσι τρεις δημοσιεύσεις σε ελληνόγλωσσα και ξενόγλωσσα περιοδικά με κριτές, είκοσι επτά δημοσιεύσεις σε συλλογικούς τόμους με κριτές, και πλήθος ανακοινώσεων σε επιστημονικά συνέδρια (ετεροαναφορές στο google scholars: 698). Από το 2003 συμμετέχει σε ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα, καθώς και σε ερευνητικά προγράμματα του ΥΠΕΠΘ. Ειδικότερα, συμμετείχε ως μέλος της ερευνητικής ομάδας και της ομάδας έργου στο πρόγραμμα αναμόρφωσης της Πρακτικής Άσκησης του Τμήματος Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής, σε ερευνητικά προγράμματα που αφορούσαν τη διοίκηση εκπαιδευτικών μονάδων και την εισαγωγή καινοτομιών στην εκπαίδευση, σε προγράμματα του ΥΠΕΠΘ για την εκπαίδευση παλιννοστούντων και αλλοδαπών μαθητών και κατά τα έτη 2010-2014 είχε την επιστημονική ευθύνη για την οργάνωση ενδοσχολικών σεμιναρίων σε σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ανά την επικράτεια, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος «Εκπαίδευση αλλοδαπών και παλιννοστούντων μαθητών. Από το 2010 ασκεί αυτοτελές διδακτικό έργο σε προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα εκπαιδευτικών ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης της χώρας. Ανήκει στα ιδρυτικά μέλη του Κέντρου Έρευνα και Υποστήριξης Σχολείων σε θέματα Διοίκησης και Επιμόρφωσης (ΚΕΡΥΣΔΕ), του Ελληνικού Παρατηρητηρίου για τη Διαπολιτισμική Παιδεία και Εκπαίδευση (ΕΠΑΔΙΠΕ) και είναι μέλος της Παιδαγωγικής Εταιρείας Ελλάδος.

Η **Ουρανία (Ράνια) Καραχάλιου** είναι Επίκουρη Καθηγήτρια Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Στο παρελθόν, δίδαξε γλωσσολογικά μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Πατρών, Αιγαίου, Κρήτης και στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντά της περιστρέφονται γύρω από την αφηγηματική κατασκευή ταυτοτήτων, τον ρευστό ρατσισμό, τις κριτικές σπουδές λόγου και τους κριτικούς γραμματισμούς. Εκπόνησε δύο μεταδιδακτορικές έρευνες στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών (Τίτλος προγράμματος: Immigration and Language in Canada: Greeks and Greek-Canadians, χρηματοδότηση Stavros Niarchos Foundation, Τίτλος Προγράμματος: Tracing racism in anti-racist discourse: A critical approach to European public speech on the migrant and refugee crisis, Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας). Έχει εκδώσει τη μονογραφία Η προσφώνηση στις συνομιλιακές αφηγήσεις (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, 2018). Μαζί με τον Αργύρη Αρχάκη και τη Βίλλυ Τσάκωνα, συνεπιμελήθηκε τον συλλογικό τόμο Ιχνηλατώντας τη διείσδυση του ρατσισμού στον αντιρατσιστικό λόγο: Μελέτες για τον ρευστό ρατσισμό (εκδόσεις Πεδίο, 2023).

Η **Ελένη Καρασαββίδου** υπηρετεί ως μέλος Ε.Δι.Π στο Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε παιδαγωγική και κατόπιν ΜΜΕ στο ΑΠΘ. Επίσης, με υποτροφία του Παν/μίου του Nottingham σπούδασε Πολιτισμική Κοινωνιολογία και έπειτα ολοκλήρωσε ένα μεταπτυχιακό στην κατεύθυνση Γλωσσική Πολιτισμική Παιδεία στην Παιδαγωγική Σχολή του ΑΠΘ. Το 2012 αναγορεύτηκε διδάκτορας του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει διδάξει στο Μεταπτυχιακό του ΤΕΠΑΕ ΑΠΘ καθώς και Λογοτεχνία και Ετερότητα στη Νέα Υόρκη. Υπήρξε στέλεχος σε ΚΕΚ, εισηγήτρια ελληνικής γλώσσας σε παλλινοστούντες, υπεύθυνη για την προώθηση στην αγορά εργασίας και επιστημονική υπεύθυνη Ευρωπαϊκών προγραμμάτων, ενώ συνεργάστηκε με το ΑΠΘ και το ΜΑΚΙΝΕ

Έχει παρακολουθήσει ποικίλα σεμινάρια (όπως ψυχολογίας και κοινωνικής πολιτικής) στο εξωτερικό και στο εσωτερικό. Τιμήθηκε με υποτροφία επίδοσης από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών κι έχει συμμετοχή σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια. Αρκετά άρθρα της δημοσιεύτηκαν σε επιστημονικά κι έγκυρα λογοτεχνικά περιοδικά κι εφημερίδες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στην κοινωνική δράση είναι μέλος διάφορων κοινωνικών, πολιτιστικών και

αθλητικών φορέων. Συμμετέχει έμπρακτα σε πολιτικούς φορείς διεθνώς και σε κοινωνικά κινήματα με κοινά προτάγματα της προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του αγώνα κατά του ρατσισμού, του σεξισμού, του νεο-ιμπεριαλισμού και του κοινωνικού αποκλεισμού. Υπήρξε Αναπληρωματικό Μέλος του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Δικτύου Νέων της Δημοκρατικής Αριστεράς (ENDYL) ενώ είναι μέλος του ΚΣ. Χρημάτισε μέλος του ΔΣ του ΠΑΔΟΠ(Παρατηρητηρίου Διεθνών Οργανισμών και Παγκοσμιοποίησης) Ο.Γ. της ΕΠΟΣ(Ενωτικής Πορείας Συγγραφέων), μέλος του Διεθνούς Δικτύου για τα Δικαιώματα των Παιδιών (CRIN) κ.α. Στον πολιτιστικό τομέα έχει διοργανώσει πολιτιστικές εκδηλώσεις, έχει ιδρύσει την "ArtAttack", έχει αποσπάσει τιμητικές διακρίσεις από φορείς και διαγωνισμούς στην Ελλάδα και στην Γερμανία, ενώ έχει εκδώσει πέντε βιβλία(τέσσερα λογοτεχνικά κι ένα δοκιμιακού λόγου) και μία επιστημονική μονογραφία για την Λογοτεχνία και την Διαπολιτισμικότητα, έχει βραβευτεί στον διαγωνισμό της «Ελευθεροτυπίας» ενώ συμμετείχε στην ειδική έκδοση της ίδιας εφημερίδας για τους πρωτοεμφανιζόμενους συγγραφείς που βραβεύτηκαν στον Διαγωνισμό της «Βιβλιοθήκης» (Εκδόσεις Φυτράκη). Έχει ανθολογηθεί δυο φορές και αρθρογραφεί στον ημερήσιο τύπο. Το 2000 πραγματοποιήθηκε για το έργο της τιμητική εκδήλωση στην Αθήνα από την ΕΠΟΣ υπό την αιγίδα και χορηγία του Υπουργείου Πολιτισμού, ενώ τιμήθηκε με μετάλλιο από την UNESCO στον Πειραιά το 2003. Έχει εκδώσει 7 βιβλία. Στο Θέατρο. Έχει σκηνοθετήσει θέατρο για Πολίτες με αναπηρία (σε συνεργασία με τον ΠΑΣΠΑ.)

Ο **Θεοχάρης Ράπτης** είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Σπούδασε Φιλοσοφία, Παιδαγωγική και Ψυχολογία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και Μουσική Παιδαγωγική, Μουσικολογία και Φιλοσοφία στο Ludwig-Maximilians-Universität του Μονάχου στη Γερμανία. Μετά τον

τίτλο Magister στο Τμήμα Μουσικής Παιδαγωγικής στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στο ίδιο Πανεπιστήμιο. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του υπήρξε υπότροφος του Ιδρύματος Παναγιώτη & Έφης Μιχελή. Είναι διευθυντής του Εργαστηρίου Τεχνών, Κινητικής έκφρασης και Διδακτικών Εφαρμογών του ΠΤΝ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Αναπληρωτής Διευθυντής του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών του ΠΤΝ Ιωαννίνων και συν-επιμελητής του επιστημονικού περιοδικού Μουσικοπαιδαγωγικά. Τα ειδικά του ερευνητικά ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν τη μουσική εκπαίδευση στις μικρές ηλικίες, τη φιλοσοφία της μουσικής αγωγής, τη συστηματική μουσική παιδαγωγική και τη σχέση της μουσικής αγωγής με τα συναισθήματα.

Ο **Χαρίλαος Ζάραγκας** είναι αναπληρωτής καθηγητής με γνωστικό αντικείμενο την Κινητική Αγωγή και Μάθηση, στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών, της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Είναι πτυχιούχος Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Ε.Κ.Π.Α. με ειδίκευση στον Κλασικό Αθλητισμό και πτυχιούχος Ψυχολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έλαβε το μεταπτυχιακό του δίπλωμα στην Κινησιολογία από το Τ.Ε.Φ.Α.Α. Σερρών του Α.Π.Θ. και το διδακτορικό του δίπλωμα στις Επιστήμες της Αγωγής από το Π.Τ.Ν. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έχει τετραετείς σπουδές στο Ψυχόδραμα και την Κοινωνικοθεραπεία από το Ανοικτό Ψυχοθεραπευτικό Κέντρο (Α.Ψ.Κ.) Αθηνών και στη Συστημική Ψυχολογία - Συμβουλευτική από το Κέντρο Συστημικής Θεραπείας και Συμβουλευτικής (ΚΕ.ΣΥ.ΘΕ.Σ.) Ιωαννίνων. Κατέχει δύο διπλώματα Σχολής προπονητών τζούντο της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και διετέλεσε ομοσπονδιακός προπονητής του αθλήματος επί σειρά ετών (1996 – 2004). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα αφορούν τους τομείς της ψυχοκινητικής αγωγής και επανεκπαίδευσης, της κινητικής ανάπτυξης, της διδακτικής μεθοδολογίας και διαθεματικής προσέγγισης της φυσικής αγωγής στην προσχολική και τη σχολική ηλικία, στη μέτρηση, αξιολόγηση και μεγιστοποίηση της κινητικής απόδοσης. Στο ΠΤΝ δίδαξε και διδάσκει τα εξής γνωστικά αντικείμενα:

1. «Κινητική Αγωγή και Μάθηση» Υποχρεωτικό (ΠΕΥ200)
2. Μεθοδολογία Εκπαιδευτικής Έρευνας» Υποχρεωτικό (ΠΝΕ 312)
3. «Παιχνίδι Ρυθμός Κίνηση: Προγραμματισμός και Αξιολόγηση Δραστηριοτήτων» Επιλογής Υποχρεωτικό (ΠΕΥ 302)
4. «Θεωρίες Φυσικής Αγωγής – Παιδαγωγικές και Κοινωνιολογικές Διαστάσεις» Επιλογής Υποχρεωτικό (ΠΝΕ 5001)
5. «Αναπτυξιακά Θέματα Κινητικής Μάθησης» Επιλογής (ΠΝΕ 601)
6. «Μεθοδολογία Εκπαιδευτικής Έρευνας» Υποχρεωτικό (ΠΝΕ 312)

Έχει συγγράψει και επιμεληθεί βιβλία και κεφάλαια σε συλλογικούς τόμους ψυχοπαιδαγωγικού προσανατολισμού, ενώ ερευνητικά άρθρα του έχουν δημοσιευθεί σε έγκριτα ελληνικά και διεθνή επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων. Είναι μέλος Επιστημονικών Οργανισμών, όπως του Οργανισμού για την Προσχολική Εκπαίδευση ΟΜΕΡ, της Ελληνικής Επιστημονικής Εταιρείας Ψυχοκινητικής, της Παιδαγωγικής Εταιρείας και της Ένωσης Γυμναστών Βορείου Ελλάδας. Διετέλεσε

αθλητής της Εθνικής Ομάδας τζούντο των ανδρών στην κατηγορία των 86 κιλών (1987 – 1994). Κατέχει τους τίτλους του χάλκινου Μεσογειονίκη (Αθήνα, 1991) και του πρωταθλητή Ελλάδος 1987, 1988, 1990, 1992, 1993 και 1994.

Η **Γεωργία (Τζίνα) Γιωτάκη** είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Είναι μέλος της διυπουργικής επιτροπής για την Πολιτιστική Συνταγογράφηση στην Ελλάδα, και Επιστημονική Συνεργάτιδα στο τμήμα Έρευνας και Ανάπτυξης Βορειοδυτικής Αγγλίας του Εθνικού Συστήματος Υγείας (NHS) της Μ. Βρετανίας. Είναι χορογράφος και πιστοποιημένη Παιδαγωγός Σωματικής Κίνησης (Somatic Movement Educator) από τη Σχολή του BodyMindCentering και το International Somatic Movement Education and Therapy Association (ISMETA). Έχει συμμετάσχει ως ερευνήτρια σε σειρά χρηματοδοτούμενων ερευνητικών προγραμμάτων σε ευρύ φάσμα εφαρμογών του χορού ως τέχνη, βίωμα και παιδαγωγικό μέσο, και έχει διδάξει σε σειρά προγραμμάτων επιμόρφωσης του οργανισμού Health Education England μεστόχο την ανάπτυξη της έρευνας και της καινοτομίας στο NHS της Μ. Βρετανίας. Έχοντας δημιουργήσει τη δική της χορογραφική και παιδαγωγική προσέγγιση, τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζουν σε θεωρίες της ενσωμάτωσης (embodiment), και του ρόλου των ενσώματων δημιουργικών πρακτικών στη σύγχρονη χορογραφική πράξη, στη διαμεσική performance (intermedial performance), στην υγεία και στην εκπαίδευση του σύγχρονου χορευτή και performer. Μελετά επίσης μεθοδολογικές διαστάσεις της μεταδομικής ανθρωπολογικής-ιστορικής έρευνας στο χορό, και τις εφαρμογές της τεχνολογίας στη μελέτη, καταγραφή και διατήρηση του χορού ως άυλη πολιτιστική κληρονομιά και στη διάχυση ερευνητικών αποτελεσμάτων. Τέλος, μελετά θεμελιώδεις αρχές του ενσώματου βιώματος μέσα από διεπιστημονικούς διαλόγους γύρω από τη βελτίωση των υπηρεσιών υγείας. Τα τελευταία 20 χρόνια, έχει διδάξει σε ακαδημαϊκά ιδρύματα στη Μ. Βρετανία και την Ελλάδα. Επί σειρά ετών υπήρξε Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Χορό στα Πανεπιστήμια του Edge Hill και του Liverpool John Moores. Ήταν επίσης διδάσκουσα στο Τμήμα Παραστατικών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Coventry και στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Έχει συνεργαστεί με ομάδες χορού όπως το Εθνικό Μπαλέτο της Αγγλίας, τη Richard Alston Dance Company, τους Liverpool Improvisation Collective, τη Shobhana Jeyasingh Dance Company, τη Bedlam Dance Company και άλλες, και με καλλιτέχνες όπως τη Miranda Tufnell, την Katy Dymoke, την Pauline Brooks, την Andrea Buckley, τον Bernard Pierre Louis, και άλλους.

Η **Κατερίνα Ελ Ράχεμπ** είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με αντικείμενο τις Εφαρμογές της Πληροφορικής στις Παραστατικές Τέχνες. Συνεργάζεται με το Ερευνητικό Κέντρο «Αθηνά» και το Τμήματος Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών, του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, από το 2009. Η έρευνά της στο χώρο της Αλληλεπίδρασης Ανθρώπου-Υπολογιστή εστιάζει σε

εφαρμογές τεχνολογιών για την υλική και άυλη πολιτιστική κληρονομιά όπως το χορό, την καλλιτεχνική δημιουργία και εκπαίδευση και συγκεκριμένα στη σχεδίαση μεθοδολογιών και εφαρμογών πληροφορικής με επίκεντρο τον άνθρωπο ως μια ενσώματη, κινούμενη, εκφραστική, κοινωνική οντότητα. Έχει εργαστεί ως ερευνήτρια και ως διαχειρίστρια έργων σε ευρωπαϊκά και εθνικά ερευνητικά προγράμματα όπως τα έργα BRIDGES, Aria, Transition to 8 (Από τα κοινωνικά φαινόμενα στην καλλιτεχνική δημιουργία) , DERC, WhoLoDancE (Whole-body Interaction Learning for Dance Education), eCultValue, DL.org, e.nventory, ενώ από το 2024 είναι επιστημονικά υπεύθυνη του ΠαΠελ ως συνεργαζόμενου φορέα στο ερευνητικό έργο ΕΛΙΔΕΚ IMAGINE MOCAP (Ανάπτυξη Προσωπικότητας στη Σχεδίαση Ψηφιακών Χαρακτήρων με τη χρήση Σύλληψης Κίνησης, Φορέσιμων συσκευών και Τεχνολογιών Ζωντανού Κώδικα, και εφαρμογή σε Κόσμους Εξιστόρησης με Διαδραστικά Μέσα, Κινηματογραφία, Παιχνίδια και Διαδραστικά Δικτυακά Περιβάλλοντα.) Έχει δημοσιεύσει επιστημονικά άρθρα και εργαστεί ως κριτής σε διεθνώς αναγνωρισμένα συνέδρια και περιοδικά όπως το JOCCH (Journal on Computing and Cultural Heritage, το MOCO (International Conference on Movement Computing) , και είναι μέλος της ACM (Association for Computing Machinery) και ειδικού ενδιαφέροντος κοινότητες όπως SIGCHI and ACM-W. Κατέχει διδακτορικό σπουδών από το Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του ΕΚΠΑ, μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών από το ίδιο τμήμα, δίπλωμα Χημικού Μηχανικού από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Απέκτησε δίπλωμα από την Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού Κονταξάκη-Μπακάλη το 2009 και έκτοτε έχει συνεργαστεί ως περφόρμερ και δημιουργός με ομάδες όπως Ομάδα Yelp Dance Co., Περιηγητές, Κινητήρας, Hamsa, καθώς και τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, ως χορογράφος και ερευνήτρια στην πλατφόρμα EMAP (European Media Arts Platform) με το έργο AmazonDance. Με άξονα το ενδιαφέρον της για την κίνηση, τη σωματοποίηση (embodiment) και τον αυτοσχεδιασμό, αλλά και τα πολιτισμικά και κοινωνικά πλαίσια που δημιουργούν το χορό, ασχολείται με την πρακτική και τη θεωρητική μελέτη, και τη δημιουργία κινητικών λεξιλογίων τόσο στον φυσικό όσο και στον ψηφιακό χώρο. Είναι ερευνήτρια στον τομέα της Αλληλεπίδρασης Ανθρώπου Υπολογιστή με αντικείμενο τη διεπιστημονική έρευνα μεταξύ πολιτισμού, καλλιτεχνικής δημιουργίας και επιστήμης της πληροφορικής, και ειδικότερα του χορού και των παραστατικών τεχνών. Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια Αιγύπτου.

Η **Ιωάννα Τζαρτζάνη** σπούδασε Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών και διδασκαλία Κλασικού και Σύγχρονου Χορού στην Ανώτατη Σχολή Χορού Δέσποινας Γρηγοριάδου. Ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της Σπουδές Χορού στο University of Surrey, όπου εκπόνησε και τη διδακτορική διατριβή της με τίτλο: *Interplays of Ethnicity, Nationalism and Globalization in the Greek Contemporary Dance stage: Choreographic Choices and Construction of National Identity*. Από το 2018 έως το 2024 διατέλεσε μέλος ΔΕΠ [Επίκουρη Καθηγήτρια Χορού] του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με γνωστικό αντικείμενο «Χορός: Κοινωνία, Θεωρία

και Επιτελεστικότητα». Στα ερευνητικά της ενδιαφέροντά συμπεριλαμβάνονται οι σωματικές και χορογραφικές πρακτικές, η ιστορία και θεωρία του χορού, η κριτική και μετααποικιακή θεωρία και οι πολιτισμικές σπουδές, ενώ διατηρεί μακροπρόθεσμο ενδιαφέρον για ζητήματα που αφορούν στις πολιτικές της ταυτότητας. Από το 2008 έχει διδάξει Μεθοδολογίες της Έρευνας του Χορού, Μεθόδους Εκπαίδευσης του Σώματος, Ιστορία του Χορού και Κριτική Θεωρία, καθώς και Σύγχρονη Χορογραφική Θεωρία και Πράξη στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, στο Μητροπολιτικό Κολλέγιο ΑΚΜΗ και στις Ανώτερες Σχολές Χορού Δέσποινα Γρηγοριάδου και ΧΟΡΟΣ. Υπήρξε μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού Χορός plus και έχει γράψει κριτικές χορού για την εφημερίδα Athens News και άρθρα για το ChorosInternationalDanceJournal. Υπήρξε μέλος της ομάδας Theatre en Corps Collectif της καθ. Ana Sanchez Colberg, καθώς και μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Χορού του Υπουργείου Πολιτισμού (2019 - 2022). Έχει λάβει μέρος στα παρακάτω ερευνητικά προγράμματα: α/. Erasmus+ReWrite your Story /ReStory (2020-2022) με αντικείμενο τη δημιουργία πρότυπου εκπαιδευτικού υλικού για φροντιστές/ριες που εργάζονται με άτομα τρίτης και τέταρτης ηλικίας, με στοχευμένες αφηγηματικές τεχνικές και καλλιτεχνικές πρακτικές που διευκολύνουν την (επαν)ενεργοποίηση και κοινωνική επανένταξη των ηλικιωμένων ατόμων Addressing Roma School Segregation through Performing Arts (31/03 έως 23/10/2023). - Τμήματα Θεατρικών Σπουδών και Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, με το Τμήμα Ρομά και Ταξιδευτών του Συμβουλίου της Ευρώπης / Roma and Travellers, Council of Europe (Εκπαιδευτικός/Ερευνήτρια). γ/ & Θυμέλη: Ένα Δυναμικό Πολυμεσικό Λεξικό Ανοικτής Πρόσβασης για τις Παραστατικές Τέχνες, το οποίο ενεκρίθη από το ΕΛΙΔΕΚ προς χρηματοδότηση, στο πλαίσιο της Υποδράσης 2 της Προκήρυξης «Χρηματοδότηση της Βασικής Έρευνας (Οριζόντια υποστήριξη όλων των Επιστημών), Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (Ελλάδα 2.0)».

Η **Ζωή Ν. Μάργαρη** πραγματοποίησε προπτυχιακές, μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στην Εθνολογία και την Πολιτισμική Ανθρωπολογία στη Γαλλία, όπου και εξειδικεύτηκε στην ανθρωπολογία και την κοινωνιολογία των πολιτικών του πολιτισμού. Παράλληλα πραγματοποίησε προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές στην Κινησιολογία και τον Χορό εμβαθύνοντας ιδιαίτερα στον τομέα της Εθνοχορολογίας. Από το 1999 έως το 2009 διετέλεσε επιστημονικός συνεργάτης (1999-2002) και Καθηγήτρια Εφαρμογών (2002-2005) και Μόνιμη Καθηγήτρια Εφαρμογών (2005-2009) του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΑΤΕΙ Ηπείρου, την επιστημονική μελέτη ίδρυσης του οποίου είχε επιμεληθεί σε συνεργασία με τους Γ. Κοκκώνη και Μ. Ζουμπούλη. Τον Μάιο του 2008 εξελέγη

Ερευνήτρια του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας στο οποίο υπηρετεί μέχρι και σήμερα, ως Κύρια Ερευνήτρια. Εξειδικεύεται στην ανθρωπολογική μελέτη των εθιμικών τελετουργικών εκφάνσεων των τελεστικών τεχνών, με έμφαση στην εθνοανθρωπολογική προσέγγιση των λαϊκών δρωμένων και του χορού, ενώ

ταυτόχρονα δραστηριοποιείται, μετά από σπουδές εξειδίκευσης στον τομέα της εκπαίδευσης ενηλίκων. Έτσι, από το 1999 μέχρι και σήμερα διδάσκει ανελλιπώς στο πλαίσιο προπτυχιακών και μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών πολλών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΕΑΠ, ΕΚΠΑ, ΕΣΔΔΑ, ΙΝΕΠ κ.ά.) ενώ παράλληλα δραστηριοποιείται ιδιαίτερα στην ανάπτυξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων με αντικείμενο τον πολιτισμό και την αειφόρο διαχείρισή του. Έχει εκπονήσει συστηματική ανθρωπολογική έρευνα στην Ελλάδα και το εξωτερικό και έχει λάβει μέρος στην εκπόνηση διεθνών ανάλογων ερευνητικών projects. Ενδεικτικά σημειώνεται ότι έχει συμμετάσχει ως Επιστημονική Συνεργάτις- Ερευνήτρια και Διευθύντρια Ερευνών σε περισσότερα από 40 ερευνητικά προγράμματα με αντικείμενο την μελέτη των ποικίλων όψεων του πολιτισμού και των πολιτικών-πρακτικών διαχείρισής του και πως λόγω της εμπειρίας της, από το 2002 συμμετέχει ανελλιπώς ως αξιολογήτρια σε επιτροπές παρακολούθησης ανάλογων ερευνητικών έργων και σε επιτροπές αξιολόγησης αντίστοιχων ερευνητικών προτάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης και Εφαρμογής Δράσεων στους τομείς Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Καινοτομίας (ΕΥΔΕ-ΕΤΑΚ), της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ) και άλλων φορέων. Επιπρόσθετα, κατά την πολύχρονη ενασχόλησή της με το χορό, είχε την επιστημονική, καλλιτεχνική ή/και κινησιολογική επιμέλεια μίας μακράς σειράς εκδηλώσεων-παραστάσεων που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο σημαντικών πολιτιστικών θεσμών (π.χ. Ελληνικό Φεστιβάλ) ή /και επιστημονικών δράσεων (π.χ. Διεθνή Επιστημονικά Συνέδρια Ακαδημίας Αθηνών) αναδεικνύοντας τις σύγχρονες διαστάσεις των τελεστικών τεχνών και συναρμόζοντας τις επιτελεστικές όψεις και πρακτικές με τα θεωρητικά (ερμηνευτικά και αναλυτικά) σχήματα και τα μεθοδολογικά εργαλεία μελέτης, και αειφόρου διαχείρισής τους. Τέλος σημειώνεται ότι η Ζ. Ν. Μάργαρη είναι μέλος α. τεσσάρων επιστημονικών ομάδων εργασίας διεθνών επιστημονικών φορέων-οργανισμών με αντικείμενο την ανθρωπολογική προσέγγιση των επιτελεστικών πολιτισμικών πρακτικών και β. πέντε εθνικών επιστημονικών επιτροπών με αντικείμενο τον πολιτισμό, μία εκ των οποίων η Εθνική Επιστημονική Επιτροπή για την Εφαρμογή της Σύμβασης για την Προστασία της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Επιπρόσθετα, είναι μέλος τριών επιστημονικών επιτροπών τριών διεθνών επιστημονικών περιοδικών και έχει αναλάβει ως επιμελήτρια την έκδοση πολλών επιστημονικών δημοσιευμάτων. Έχει επιμεληθεί τη διοργάνωση και έχει συμμετάσχει σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια, έχει δημοσιεύσει έργα σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά με κριτές παρουσιάζοντας μελέτες με αντικείμενο την σύγχρονη προσέγγιση του πολιτισμού. Στα δημοσιεύματά της συμπεριλαμβάνονται: επιστημονικές μονογραφίες, βιβλία, δημοσιεύσεις σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά με κριτές, άρθρα-κεφάλαια σε συλλογικούς επιστημονικούς τόμους και εργασίες σε πρακτικά επιστημονικών συνεδρίων με κριτές.

Η **Ολυμπία Αγαλιανού**, υπηρετεί ως μέλος Ε.Ε.Π. στο Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στη προσχολική Ηλικία (Σχολή Επιστημών Αγωγής, Ε.Κ.Π.Α) με γνωστικό αντικείμενο Διδακτική της Κίνησης και της Μουσικής και αυτόνομη διδασκαλία σε τέσσερα σχετικά

μαθήματα. Είναι απόφοιτη του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών(Ε.Κ.Π.Α.). Κάτοχος διδακτορικού διπλώματος από το τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας (Ε.Κ.Π.Α.). Απόφοιτος του διετούς κύκλου μεταπτυχιακών σπουδών στο Orff-Schulwerk (Σχολή Μωραΐτη, 1992-1994). Πτυχίο Αρμονίας (Παναρμόνιο Ωδείο, Αθήνα) και ελεύθερη σπουδή στο χορό τη μουσική και το θέατρο στην Ελλάδα και την Αυστρία. Τριετής εκπαίδευση στη χοροθεραπεία(Ένωση Χοροθεραπευτών Ελλάδος, 2001-2004). Στο πλαίσιο της εκπαίδευσης έκανε την πρακτική της στο Ανοικτό Θεραπευτικό Πρόγραμμα Θησέας (Δήμος Καλλιθέας)με ομάδες εξαρτημένων ατόμων και στο Σικιαρίδειο Ίδρυμα (Μαρούσι). Τετραετής εκπαίδευση στη συστημική θεωρία και επιστημολογία (Α.Κ.Μ.Α., 2009-2013). Δίδαξε χορό σε καλοκαιρινά προγράμματα πολιτιστικών ανταλλαγών των γερμανικών Ανοιχτών Πανεπιστημίων Dortmund και Bochum (1989-1992).Επιμορφώτρια ενηλίκων σε ποικίλα πλαίσια και προγράμματα στην Ελλάδα από το1996 και στο εξωτερικό από το 2012.. Υπηρέτησε στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση(1998-2017) με ενδιάμεση απόσπαση στο Τ.Ε.Φ.Α.Α., Ε.Κ.Π.Α. (2003-2007) και στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (2009-1010). Δίδαξε στον επαγγελματικό κύκλο σπουδών Μουσικοκινητικής Αγωγής Orff στη Σχολή Μωραΐτη (2006-2016) και σε ωδεία και σχολές χορού στην Αθήνα και σε επαρχιακές πόλεις (1995-2016). Υπήρξε εξωτερικός συνεργάτης του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου και διδάσκουσα στο Π.Μ.Σ. Μουσικής Παιδαγωγικής (2014-2016).Έχει συνεργαστεί με ΔΗ.Π.Ε.ΘΕ και άλλους καλλιτεχνικούς οργανισμούς και ομάδες ως χορεύτρια, χορογράφος και μουσικός σε πολλές παραγωγές όπως και σε δράσεις ακτιβισμού (1995-2019).Είναι συγγραφέας μιας μονογραφίας και κεφαλαίων σε έντεκα συλλογικούς τόμους στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Μέλος της συγγραφικής ομάδας των σχολικών εγχειριδίων φυσικής αγωγής για τις τάξεις Α-Β και Γ-Δ δημοτικού. Έχει δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων με εστίαση στον κοινωνικό χαρακτήρα της τέχνης και τη δημιουργικότητα. Έχει προσκληθεί ως κεντρική ομιλήτρια σε τέσσερα συνέδρια με διεθνή συμμετοχή σε Αυστρία, Τουρκία και Ελλάδα και έχει παρουσιάσει εργασίες της και εργαστήρια σε πολλά άλλα συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Σήμερα, συνεργάζεται με τρία Π.Μ.Σ. Διδάσκει στο Δ.Π.Μ.Σ. του Ε.Κ.Π.Α. Κοινωνική Νευροεπιστήμη, Κοινωνική παιδαγωγική και Εκπαίδευση. Διδάσκει στο Π.Μ.Σ. του ΠΑ.ΜΑΚ. Μουσική και Κοινωνία στην κατεύθυνση Κοινωνική Μουσική στο πλαίσιο του οποίου εποπτεύει και την πρακτική άσκηση φοιτητών/τριών σε ποικίλα κοινωνικά πλαίσια. Διδάσκει στο Π.Μ.Σ. του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, Αθλητικός Τουρισμός, Οργάνωση Δρώμενος, Χορός στην κατεύθυνση Χορός. Είναι επίτιμη πρόεδρος του Ελληνικού Συλλόγου Μουσικοκινητικής Αγωγής Orff(2017) και αντιπροσωπεύει την Ελλάδα στο International Orff-Schulwerk ForumSalzburg (2008).Είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικτύου για τα Δικαιώματα του Παιδιού (2022).Τα επιστημονικά και καλλιτεχνικά ενδιαφέροντά της εστιάζουν στην αξιοποίηση των τεχνών της μουσικής και του χορού στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και της ειρηνικής συνύπαρξης, στην καλλιέργεια πολιτικής και οικολογικής συνείδησης και την προσωπική κα επαγγελματική ανάπτυξη.

Η **Ναταλία Αικατερίνη Κουτσούγερα** είναι ανθρωπολόγος που εργάζεται στη διασταύρωση επιστημονικών περιοχών όπως η ανθρωπολογία των νεανικών πολιτισμών, η ανθρωπολογία της διασκέδασης και του χορού, η οπτική και πολυμεσική ανθρωπολογία, οι χιπ χοπ σπουδές, ο λαϊκός πολιτισμός και το φύλο. Η διδακτορική της έρευνα εξέτασε τις νεανικές πρακτικές νυχτερινής «λαϊκής» διασκέδασης και τις έμφυλες επιτελεστικότητες του «λαϊκού» στα ελληνάδικα της Δυτικής Αττικής. Η μεταδιδακτορική της έρευνα περιστρέφεται γύρω από τις διεθνικές σκηνές του «δρόμου», του χιπ χοπ και των διαγωνιστικών αστικών χορευτικών στιλ και εστιάζει σε διαστάσεις θηλυκότητας, με έμφαση στη γυναικεία στριτ και χιπ χοπ εμπειρία και στην αποδόμηση μιας ετεροκανονιστικής θηλυκότητας. Στο πλαίσιο των ερευνών της χρησιμοποιεί οπτικοακουστικά μέσα (βιντεοσκόπηση, φωτογράφιση) και μεθοδολογικές τεχνικές της χιονοστιβάδας, όπως και την παρακολούθηση δικτύων και μιντιακών αναπαραστάσεων. Έχει πραγματοποιήσει μέχρι στιγμής δυο εθνογραφικά ντοκιμαντέρ που έλαβαν μέρος σε πολλά εγχώρια και διεθνή φεστιβάλ ντοκιμαντέρ, όπως το «Πλασμένοι για να τα Σπάνε» (2011) και το «Τα Θηλυκά είναι Εδώ» (2015). Το νέο της οπτικοακουστικό έργο με τίτλο «Τα Κορίτσια Θέλουν Δίκαιο Χορό» (Νοέμβριος 2024) εξερευνά τις θηλυκότητες στους διαγωνιστικούς αστικούς χορούς του χιπ χοπ, του δρομου και της σάλας με στόχο να αναδείξει τον χειραφετητικό τους ρόλο στη σύγχρονη εποχή. Οι δημοσιεύσεις της περιλαμβάνουν κεφάλαια σε συλλογικούς τόμους και περιοδικά με θεματικές που αναφέρονται σε φεμινιστικά ζητήματα, μουσικοχορευτικούς και νεανικούς πολιτισμούς. Νέα πεδία ενδιαφέροντός της αποτελούν οι νεανικοί και σύγχρονοι χορευτικοί πολιτισμοί της Ιαπωνίας, Αυτή τη στιγμή είναι μέλος του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού του Τμήματος Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου όπου διδάσκει ανθρωπολογία των νεανικών πολιτισμών και ανθρωπολογία του χορού.

Η **Ειρήνη (Ρένα) Λουτζάκη** είναι αφυπηρετήσα αναπληρώτρια καθηγήτρια του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. Σπούδασε κοινωνική ανθρωπολογία με ειδικότητα στον χορό. Από τα σχολικά της χρόνια ξεκίνησε την επαφή της με τον 'παραδοσιακό' χορό μετέχοντας στη χορευτική ομάδα του πολιτιστικού Σωματείου «Λύκειο των Ελληνίδων», Αθηνών και στη συνέχεια σε αποστολές που οργάνωνε το Σωματείο για την καταγραφή και τεκμηρίωση των χορών.

Σπούδασε κινησιογραφία (σύστημα Λάμπαν) στη Γερμανία, και στη συνέχεια με υποτροφία του Πελοποννησιακού Λαογραφικού Ιδρύματος έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο τμήμα της Κοιν. Ανθρωπολογίας & Εθνομουσικολογίας στο Μπέλφαστ, Βορ. Ιρλανδία.

Από το 1974 μέχρι το 1996 συνεργάστηκε ως ερευνήτρια με το Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα στο Ναύπλιο. Από το 1995 μέχρι το 2005, μετείχε στο Ερευνητικό Πρόγραμμα Θράκη - Αν.Μακεδονία, του Συλλόγου οι Φίλοι της Μουσικής με στόχο τη δημιουργία μιας πολυμεσικής Τράπεζας Δεδομένων. Από το 1996 μέχρι το 2002, δίδαξε Εθνομουσικολογία και Ανθρωπολογία του Χορού στο Τμήμα Κοιν. Ανθρωπολογίας στο

Πανεπιστήμιο του Αιγαίου και στη συνέχεια, μέχρι το 2013 οπότε και αφυπηρέτησε με το βαθμό της αναπληρώτριας καθηγήτριας, δίδαξε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το ερευνητικό της ενδιαφέρον επικεντρώνεται στην πολιτική διάσταση του χορού και στην ιστορία της μελέτης του χορού στην Ελλάδα. Έχει δημοσιεύσει άρθρα για το χορό σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά και βιβλία, καθώς και λήμματα σε εγκυκλοπαίδειες. Επιμελήθηκε το δίγλωσσο αφιέρωμα του περιοδικού Εθνογραφικά τ. 8, «Ο χορός στην Ελλάδα» (Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα, Ναύπλιο 1992) και σε συνεργασία με τη Μαρία Τσούτσουρα (έρευνα-κείμενα) την έκδοση Για την Πολυξένη Ματέυ (Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης, Αθήνα 1998). Είναι μέλος του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσείων (ICOM) και του Διεθνούς Συμβουλίου για την Παραδοσιακή Μουσική (ICTMD).